

Stemhedsrapport fra CPDFEI

Det samlede sekretariat i CPDFEI (*Congregatio pro doctrina fidei et Inquisitionis*), hvis eksistens blev afsløret i nærværende tidsskrift tidligere på året, har nu i månedsvis været ramt af stress og er efterfølgende blevet sendt på biskoppelige kommunikations- og genopdragelseskurser. Det er årsagen til, at vi i en periode intet har hørt fra de ærværdige medlemmer. Sekretariatets kontor er tilmed så proppet med sager, at man knap kan åbne døren. Det følgende er et notat som helt tilfældigt fløj ud sidst rengøringskønen med et dybt suk måtte opgive at trænge ind med sin vogn. Vi har valgt at offentliggøre notatet, men undskylder på forhånd for tonen i det:

Der gøres for tiden mange forsøg på at forny bønslivet i Den danske Folkekirke. Det sker i et opgør med det, man kalder den "teistiske teologi", det vil sige et opgør med den dybt forældede teologi, hvor man tror på en gud, der findes uden for mennesket. Et opgør med den forældede tro på en virkelig eksisterende metafysisk gud.

Således har provst Elof Westergaard gjort sig endnu mere kvalificeret til sin kommende kåring til biskop over Ribe Stift ved, sammen med den tidligere bisppekandidat Kirsten Jørgensen, at udgive en ny samling kollekter til gudstjenesten, hvor forfatterne i efterordet understreger, at den gud, man beder til, skam ikke står over mennesket, men blot er et eller andet sprogfænomen, som eksisterer i permanent afmagt, og som ydmygt er "indstillet på at forandre sig og få nye indsigter om sig selv."

Det siger sig selv, at en sådan

gud skal man ikke bede til, ham skal man snarere belære. På den anden side så understreger bønneskriverne også, at bønnen skam ikke er til for guds skyld, men for menneskets. Bønnen er ikke til, fordi man tror, man kan bevæge gud, men for at skabe den rette "stemthed i sindet", som de så smukt formulerer sig. Den gud, de beder til, er en såkaldt ikke-teistisk (direkte oversat: ikke-gude-lig) gud.

Man skal altså bede til en gud, der ikke sidder på sin trone i himlen og derfor heller ikke har nogen ved sin højre hånd, men tværtimod kun findes i evig foranderlig jordisk afmagt og som derfor heller ikke har magt til at reagere på bønnen. Han eksisterer alene ved den stemthed i sindet, som bønnen skal fremkalde.

Lad os derfor foreslå følgende første linie i en nyformulering af Fader Vor: "*Afmægtige fader, du som er en stemthed i sindet.*"

Når Kirsten Jørgensen andetsteds skriver følgende i en bøn, er det da også uvist, om det er den afmægtige gud eller den afmægtige Kirsten Jørgensen, der taler:

Jeg mangler
jeg mangler i sådan en grad
at et genstandsled slet ikke
eksisterer
jeg mangler bare
i nutidsform og i datid og i
fremtid
jeg har en permanent
mangelsituation
der er ikke engang noget på
lager
for lageret mangler.
Jeg har kun den bøn,
at du vil være dér
i manglen.

Det er simpelthen genialt, det

der. Kirsten Jørgensen (dvs. gud) beder om, at den komplet afmægtige stemthed i sindet vil være til stede, når hun ikke længere ved, hvad hun mangler og endda er løbet tør for genstandsled. Det er en bøn, hvor den bedende aldrig ophører med at stirre på sig selv. Mere overens med sin samtid kan man ikke blive: Man stirrer i spejlet, og hvad man end ser, så kalder man det gud. Det er genialt. Så er det nemlig i virkeligheden kun gud som er afmægtig, thi Kirsten Jørgensen har gjort sig selv almægtig.

Det siger sig selv, at vi her i CPDFEI enstemmigt har indføjet Kirsten Jørgensen og Elof Westergaard på den lange liste over ærefuldt nominerede til årets kætterpris 2013. Vi håber derved at fremme deres karrierer og så til gengæld få økonomisk støtte og forfremmelser fra dem, når de kommer på magtens tinder.

Det siger imidlertid ligeledes sig selv, at nomineringen kun er et slet skjult dække over vor misundelse. Vi smiler og ønsker bønneskriverne tillykke og indstiller dem til en fornem pris, men i virkeligheden er vi misundelige og ville ønske, de var ligeså ubehjælpelige som vi selv. Og det må vi jo her i "*Congregatio pro doctrina fidei et Inquisitionis*" indrømme: Vi er ganske uden den kreativitet som moderne bønneskrivere som Elof Westergaard og Kirsten Jørgensen udviser. Ja, vi må her i kongregationen indrømme det værste af alt: Vi er usamtidige. Vi kan i vor logocentristiske indskrænkethed ikke se meningen med en gud, der blev fornedret, men ikke bagefter ophøjet, en gud som var i afmagt, men ikke bagefter atter sidder ved Faderens højre hånd. Vi kan ikke få nogen stemthed i sindet ud af at bede til en stemthed i sindet.

Derfor må vi blive her i den faldefærdige hytte og nøjes med bønner fra en for længst svunden fortid. F.eks. denne skrevet af Jane Austen i de frygtelige gamle dage, da man troede på en vir-

keligt eksisterende Gud i himlene, som det var ens pligt at frygte og elske, og hvis bud man skulle overholde. Hvor man følte sig så ubehageligt syndig, så snart man foldede sine hænder. Bønnen er en aftenbøn og kan findes i et brev til søsteren Cassandra:

Giv os, almægtige Fader, nåde til at bede således, at vi vender os mod dig med såvel hjerte som læber og fortjener at blive hørt. Du er allestedsnærværende, for dig kan ingen hemmelighed skjules. Må vor viden om dette lære os at samle vore tanker om Dig med ærbødighed og hengivenhed, således at vi ikke beder forgæves.

Se med barmhjertighed på de synder, vi i dag har begået, lad os ved din barmhjertighed føle vore synders fulde vægt, således at vor anger bliver oprigtig og således at vor beslutsomhed bliver fast og urokkelig, når vi i fremtiden fristes af lignende synder.

Lær os, at forstå vore egne hjerters syndighed og bring os kundskab om hver hidsighed og hver dårlig vane, vi er sunket ned i, til skade for vores medskabninger og vore egne sjæle.

Lad os nu, og alle aftener, samvittighedsfuldt se tilbage på, hvorledes vi har brugt dagen, hvad der har domineret vore tanker, ord og handlinger gennem den, og om vi har holdt det onde borte.

Har vi tænkt uærbødigt om Dig, har vi overhørt Dine bud, har vi negligeret vore pligter eller bevidst gjort ondt mod et andet menneske?

Få os til at stille os selv disse spørgsmål, o Gud, og frels os fra at bedrage os selv gennem stolthed eller forfængelighed.

Giv os en taknemmelig sans for de velsignelser, vi lever på, for de mange glæder vi har, således at vor utilfredshed og ligegyldighed ikke gør os fortjent til at miste dem.

Vær nådig mod vore behov og beskyt os selv og alle, vi elsker, mod alt ondt denne nat. Lad de syge og lidende nu og altid være i din hånd; af hjertets dyb beder vi for sikkerheden for dem, der rejser på land og hav, for omsorgen og beskyttelsen for forældreløse og enker, og at din medlidenhed må blive udøst over alle fanger.

Men over alle andre velsignelser for os selv og vore medskabninger, O Gud, trygler vi dig om at styrke vor sans for din nåde ved din forløsning af verden, for værdien af den helige tro i hvilken vi er blevet opdraget, således at vi ikke, ved vor egen forsømmelse bortkaster den frelse, Du har skænket os, eller er kristne blot af navn.

Hør os, almægtige Gud, for hans skyld, som har forløst os og lært os at bede:

Fader vor, du som er i himlene!

*Helliget werde dit navn,
komme dit rige,
ske din vilje
som i himlen således også på jorden;
giv os i dag vort daglige brød,
og forlad os vor skyld,
som også vi forlader vore skyldnere,
og led os ikke i fristelse,
men fri os fra det onde.*

Thi dit er riget og magten og æren i evighed!

Amen.

HELLE FRIMANN HANSEN :

Something is rotten in the State of Denmark

Jeg var til et godt foredrag med forfatteren og historikeren Henrik Jensen. "Det ordentlige menneske" er titlen på hans seneste bog. Ifølge Henrik Jensen var der engang, hvor man vidste, hvad det ordentlige menneske var. Hvis man ikke vidste det, måtte man se at finde ud af det og blive det. Det at opføre sig ordentligt var noget, der var efterstræbelsesværdigt. I dag er det skiftet ud med "det kompetente menneske". I dag handler det om MIG, og de andre er egentlig blot i vejen. I dag skal vi fra A til B hurtigst muligt, hvor kompetencer oparbejdes med henblik på at udvikle værktøjer til, hvordan vi bedst kan overse de andre. I dag skal din teenager eller eleven i folkeskolen coaches - ikke opdrages! Henrik Jensen har i en tidligere bog "Det faderløse samfund" ligeledes påpeget, hvordan samfundet gradvist har bevæget sig fra "faderstyring" til "moderstyring", hvilket afspejler sig i samfundets institu-

tioner: familien, skolen og staten. Begreber som myndighed, lydighed, forpligtelse, indordning og ansvarlighed er nu afløst af omsorg, terapi og selvrealisering. Før hed det: "Man må yde, før man kan nyde". I dag hedder det: "Har jeg lyst, har jeg lov". Pligtkultur er erstattet af rettighedskultur, som lefler for individet med uanede muligheder. Så langt Henrik Jensen. Den mand har helt sikkert fat i noget.

Det er også et problem, at kendskab til og viden om kristendommen er på retur. Vi bliver derfor også mindre og mindre tilbøjelige til at lade os korrigere, inspirere og gennemlyse af kristendommen, selvom vi burde bryde ud i lovsang eller i det mindste anerkende, at vi er så svineheldige at leve i en kristen kultur. Troende eller ej! Faktum er, at en kæde af historiske omstændigheder herunder kristendommen har ført til, at vi lever i en ikke-korrupt samfundskultur kaldet et retssam-